

Keskiviikko 16. tammikuuta 2019

P8_TA(2019)0030

Pankkiunionia koskeva vuosikertomus 2018**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2019 pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2018 (2018/2100(INI))**

(2020/C 411/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2017 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission ja Euroopan keskuspankin (EKP) palautteen, joka koskee parlamentin 1. maaliskuuta 2018 antamaa päätöslauselmaa pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2017,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2018 pidetyssä eurohuippukokouksessa hyväksytyt julkilauseman,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2018 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen EKP:n toteuttaman pankkien kriisinhallintatoiminnan tehokkuudesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2018 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi valtionvelkakirjavakuudellisista arvopapereista (COM(2018)0339),
- ottaa huomioon EKP:n 23. helmikuuta 2018 yhteistä kriisinhallintamekanismia koskevan asetuksen mukaisesti tekemät arviot, että ABLV Bank ja ABLV Bank Luxembourg olivat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) 31. tammikuuta 2018 käynnistämän vuoden 2018 EU:n laajuisen stressitestin ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon valtioneuvoston päätösten soveltamisesta finanssikriisiin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä elokuuta 2013 (pankkitiedonanto) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon unionin johdannaismarkkinoista 18. lokakuuta 2018 annetun Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen vuotuisen tilastokertomuksen,
- ottaa huomioon EKP:n 15. maaliskuuta 2018 antaman ilmoituksen uusia järjestämättömiä saamia koskevista valvontaodotuksista ⁽⁶⁾ ja 11. heinäkuuta 2018 antaman ilmoituksen järjestämättömien saamisten kantaa koskevista lisätoimista ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon järjestämättömien lainojen tarkastelemisesta makrovakauden näkökulmasta syyskuussa 2018 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) kertomuksen "Approaching non-performing loans from a macroprudential angle",

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0058.

⁽²⁾ Erityiskertomus nro 02/2018: EKP:n toteuttaman pankkien kriisinhallintatoiminnan tehokkuus, Euroopan tilintarkastustuomioistuin, 16. tammikuuta 2018, <https://www.eca.europa.eu/fi/Pages/DocItem.aspx?did=44556>

⁽³⁾ Lehdistötiedote, "ECB determined ABLV Bank was failing or likely to fail", Euroopan keskuspankki, 24. helmikuuta 2018, <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180224.en.html>

⁽⁴⁾ Lehdistötiedote, "EBA launches 2018 EU-wide stress test exercise", Euroopan pankkiviranomainen, 31. tammikuuta 2018, <http://www.eba.europa.eu/-/eba-launches-2018-eu-wide-stress-test-exercise>

⁽⁵⁾ EUVL C 216, 30.7.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ Lehdistötiedote, "ECB sets out its supervisory expectations for new NPLs", Euroopan keskuspankki, 15. maaliskuuta 2018, <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180315.en.html>

⁽⁷⁾ Lehdistötiedote, "ECB announces further steps in supervisory approach to stock of NPLs", Euroopan keskuspankki, 11. heinäkuuta 2018, <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2018/html/ssm.pr180711.en.html>

Keski­viikko 16. tammikuuta 2019

- ottaa huomioon EJRK:n syyskuussa 2018 julkaiseman varjopankkitoiminnan seurantaan koskevan katsauksen ”EU shadow Banking Monitor” nro 3,
  - ottaa huomioon ilmoituksen avoimesta toimesta, joka koskee 1. tammikuuta 2019 täytettävää EKP:n valvontaelimen puheenjohtajan toiminta (1),
  - ottaa huomioon 11. lokakuuta 2017 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla perustetusta yhteisestä valvontamekanismista (COM(2017)0591),
  - ottaa huomioon ehdotuksen luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta (COM(2016)0850) sekä ehdotuksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta (CRD IV -paketti) (COM(2016)0854),
  - ottaa huomioon 8. marraskuuta 2017 annetun Euroopan keskuspankin lausunnon luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskeviin pääomavaatimuksiin liittyvään unionin kehukseen tehtävistä muutoksista (CON/2017/46),
  - ottaa huomioon heinäkuussa 2017 annetun EJRK:n raportin kansainvälisten tilinpäätösstandardien vaikutuksesta rahoitusvakauten ”Financial stability implications of IFRS 9”,
  - ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät järjestämättömien lainojen käsittelyä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0419/2018),
- A. toteaa, että rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien rahoituslaitosten valvontatehtävän antaminen EKP:lle on osoittautunut onnistuneeksi ratkaisuksi;
- B. toteaa, että toiminnan vakauden ja rahanpesun valvontaa ei voida käsitellä erikseen;
- C. katsoo, että EPV:n asemaa on vahvistettava huomattavasti, jotta voidaan panna tehokkaasti täytäntöön ja seurata rahanpesun vastaisia toimenpiteitä;
- D. katsoo, että on tärkeää selkiyttää valtiontuen käsittelyä talletussuojajärjestelmien toimissa (2);
- E. toteaa, että joidenkin jäsenvaltioiden pankkijärjestelmissä on edelleen huolestuttavan suuri määrä järjestämättömiä lainoja sekä tasojen 2 ja 3 vastuita;
- F. toteaa, että järjestämättömien lainojen määrä ja osuus vaihtelevat edelleen huomattavasti jäsenvaltioiden välillä;
- G. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vielä ottaneet euroa käyttöön, on mahdollista osallistua pankkiunioniin; toteaa, että yksikään jäsenvaltio ei ole vielä päättänyt osallistua tällä perusteella; toteaa, että useat jäsenvaltiot keskustelevat mahdollisuudesta liittyä pankkiunioniin; toteaa, että eri rahoituslaitokset näkevät pankkiunionissa olemisesta koituvan etuja;
1. panee tyytyväisenä merkille pankkiunionin saavutukset ja tulokset, jotka liittyvät siihen, että se auttaa edistämään aitoja sisämarkkinoita, tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja rahoitusvakautta sekä parantamaan ennustettavuutta markkina-toimijoiden kannalta; korostaa, että on tärkeää sitoutua pankkiunionin valmiiksi saattamiseen tähtäävään prosessiin ja varmistaa avoimuus ja kaikkien pankkiunioniin osallistuvien jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu; muistuttaa, että on jatkettava toimia pankkiunionin valmiiksi saattamiseksi, eurooppalainen talletussuojajärjestelmä ja yhteisen kriisinratkaisurahaston yhteinen varautumisjärjestely mukaan luettuina, sekä toimia riskien vähentämiseksi, sillä se lisää osaltaan rahoitusvakautta ja parantaa kasvunäkymiä;

(1) EUVL C 248 A, 16.7.2018, s. 1.

(2) Asia T-98/16: Kanne 4.3.2016 – Italia v. komissio (EUVL C 145, 25.4.2016, s. 34).

Keskiviikko 16. tammikuuta 2019

2. korostaa, että on tärkeää sitoutua pääomamarkkinaunionin valmiiksi saattamista koskevaan prosessiin, joka auttaa luomaan unioniin aidot yhteiset pääomamarkkinat, kanavoimaan luottoja reaali talouteen, mahdollistaa entistä laajemmasta määrin yksityisen riskin jaon, vähentää julkisen riskin jaon tarvetta, helpottaa rajatylittävää sijoitustoimintaa sekä täydentää pankkien kautta annettavaa rahoitusta;
3. muistuttaa, että pankkiunioniin voivat liittyä kaikki jäsenvaltiot, jotka niin haluavat; pitää myönteisinä kaikkia euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden toimia pankkiunioniin liittymiseksi, koska tämä auttaa mukauttamaan pankkiunionia sisämarkkinoiden suuntaan;
4. katsoo, että rahoitusvakauden varmistamisen ohella pankkiunionin yhtenä tavoitteena olisi suhteellisuusperiaate huomioon ottaen oltava muun muassa EU:n kestävien pankkitoimintamallien moninaisuuden säilyttäminen ja sen välttäminen, että Euroopan pankkijärjestelmää ohjattaisiin yhden mallin suuntaan tai että pieniä pankkeja rankaistaisiin kohtuuttomasti, koska tämä moninaisuus mahdollistaa kansalaisten ja heidän hankkeidensa vaatimusten täyttämisen ja toimii hajautuskeinona, joka on keskeinen seikka mahdollisista häiriöistä selviämiseksi;
5. korostaa, että kansainvälisten elinten ehdotukset olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä tavalla, jossa otetaan huomioon Euroopan pankkialan erityispiirteet;
6. korostaa, että varsinkaan Baselin pankkivalvontakomitean vaatimuksia ei pidä saattaa sellaisenaan osaksi unionin lainsäädäntöä, jos Euroopan pankkijärjestelmän erityispiirteitä ja suhteellisuusperiaatetta ei oteta riittävän hyvin huomioon;
7. muistuttaa, että pankkiunionin asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarvitaan johdonmukaiset ja ytimekkäät säännöt ja että samalla on pidettävä mielessä oikeasuhteisuuden merkitys; kehottaa komissiota tarvittaessa asettamaan asetukset etusijalle direktiiveihin nähden pankkiunionia koskevana lainsäädäntövälineinä sekä asettamaan ensisijaiseksi tavoitteeksi varmistaa tarkasti, että kaikki asiaa koskeva lainsäädäntö pannaan kaikilta osin ja asianmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota määrittämään ja poistamaan sisämarkkinoiden esteitä yhteistyössä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa;
8. katsoo, että valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisten päätösten on oltava johdonmukaisia, ne on perusteltava asianmukaisesti, niiden on oltava avoimia ja ne on julkaistava; kehottaa valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisia rajoittamaan mahdollisimman vähin niiden säännösten soveltamisen, joiden nojalla ne voivat evätä oikeuden tutustua asiakirjoihin;

Valvonta

9. panee merkille EKP:n vuonna 2018 tekemät tuoreet arviot lähellä kaatumista olevista tai todennäköisesti kaatuvista luottolaitoksista; painottaa, että unionin pankkivalvonnan reaktiokyky on parannettava; on erittäin huolestunut, että osa näistä tapauksista herätti kysymyksiä rahanpesun vastaisten sääntöjen täytäntöönpanosta pankkiunionissa; korostaa, että tarvitaan kiireellisesti yhteistä EU:n lähestymistapaa tähän asiaan sekä selkeää toimivallan jakoa; pitää tässä mielessä myönteisenä komission ehdotusta EPV:n aseman vahvistamisesta rahanpesun torjunnassa;
10. panee merkille EPV:n EU:n laajuisen stressitestin tulokset; panee tyytyväisenä merkille, että tason 2 ja 3 välineet on sisällytetty vuoden 2018 stressitestien soveltamisalaan; katsoo, että stressitestejä olisi tulkittava yhdessä muiden meneillään olevien valvontaan liittyvien seurantatoimien kanssa; kehottaa yhteistä valvontamekanismia (YVM), EPV:tä ja EJRK:ta käyttämään johdonmukaisia menetelmiä määrittäessään stressitestiä, jotta voidaan varmistaa tämän menettelyn täydellinen avoimuus ja estää mahdolliset vääristymät;
11. muistuttaa, että valtionvelkaan liittyy riskejä; panee merkille Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) meneillään olevan, valtion riskiä käsittelevän työn; on myös huolestunut siitä, että joillakin rahoituslaitoksilla on kohtuuttoman suuria riskejä, jotka liittyvät investointeihin niiden oman hallituksen liikkeeseen laskemaan valtionlainaan; painottaa, että valtionvelan vakavaraisuuskohtelua koskevan unionin sääntelykehiksen olisi vastattava kansainvälisiä normeja;
12. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen vahvistaa EPV:n asemaa rahanpesun valvonnassa rahoitusallalla; kehottaa lainsäätäjiä hyväksymään ehdotuksen ilman aiheutonta viivytystä ja korostaa, että on parannettava yhteisiin vaatimuksiin perustuvaa yhteistyötä ja tietojenvaihtoa kansallisten valvontaviranomaisten välillä EU:ssa ja huolehdittava EU:n tason koordinoinnista ja tuesta, kun kansallisten viranomaisten valmiudet eivät riitä;

Keskiviikko 16. tammikuuta 2019

13. pitää edelleen huolestuttavina viimeaikaisia eurooppalaisissa pankeissa esiintyneitä rahanpesutapauksia ja sitä, että rahanpesutapaukset voivat saattaa unionin talouden alttiiksi taloudelliselle ja poliittiselle epävakaudelle; panee merkille, että ilmoitukset tapauksista ovat useassa tapauksessa tulleet EU:n ulkopuolisilta lainkäyttöalueilta; kehottaa soveltamaan yhtenäistä lähestymistapaa vakavaraisuusvalvontaan ja rahanpesun valvontaan; panee merkille, että rahanpesun torjuntaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia ongelmia on paljastunut myös pankkiunionin ulkopuolella, ja toteaa, että pankkiunioniin liittyminen voisi olla hyödyksi euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille niiden pyrkiessä ratkaisemaan näitä ongelmia;

14. korostaa, että rahoitusmarkkinoilla on vahvat kytkökset toisiinsa; korostaa, että pankkivalvontaviranomaisten on tärkeää valmistautua kaikkiin mahdollisiin lopputuloksiin, joihin EU27:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä käytävissä brexit-neuvotteluissa saatetaan päätyä, mutta muistuttaa, että se ei korvaa yksityisten toimijoiden tarvetta valmistautua niihin myös itse; kehottaa komissiota ja valvontaviranomaisia tekemään kattavan analyysin brexitin vaikutuksista; kehottaa EU27-maita syventämään yhteistä sääntelyä ja yhteistä valvontaa ja samalla parantamaan pääomamarkkinoiden syvyyttä ja laajuutta EU27:ssä;

15. kehottaa kaikkia neuvottelijoita työskentelemään sen eteen, että pankkijärjestelmään kohdistuvien riskien vähentämistä koskeva lainsäädäntöpaketti hyväksyttäisiin ennen vuonna 2019 pidettäviä EU-vaaleja; kehottaa etenkin neuvostoa neuvottelemaan vilpittömässä mielessä ja ottamaan asianmukaisesti huomioon pankkimallien moninaisuuden EU:ssa, suhteellisuusperiaatteen sekä Euroopan parlamentin hyväksymän tasapainoisen paketin; kehottaa komissiota käsittelemään tehokkaasti ”liian suuri kaatumaan” -ongelmaa sekä EU:n eri pankkimallien riskejä ottaen huomioon niiden koon asianomaisilla markkinoilla;

16. panee merkille käynnissä olevat neuvottelut järjestämättömiä lainoja koskevasta paketista; panee merkille järjestämättömiä lainoja koskevan EKP:n liitteen sekä järjestämättömien ja laiminlyötyjen vastuiden hallintaa koskeviin suuntaviivoihin liittyvän EPV:n työn; panee tyytyväisenä merkille, että järjestämättömien lainojen määrä on vähentynyt viime vuosina; muistuttaa olevansa huolissaan, että järjestämättömien lainojen samoin kuin tason 2 ja 3 välineiden kokonaismäärä ja osuus on joissakin jäsenvaltioissa edelleen keskimääräistä korkeampi; korostaa, että järjestämättömistä lainoista rahoitusvakaudelle aiheutuva uhka on edelleen merkittävä mutta kuitenkin vähäisempi kuin muutama vuosi sitten; on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että ensisijainen vastuu järjestämättömien lainojen vähentämisestä on jäsenvaltioilla – erityisesti tehokkaan maksukyvyttömyyslainsäädännön avulla – sekä itse pankeilla, mutta painottaa, että on EU:n edun mukaista vähentää järjestämättömien lainojen osuutta;

17. on huolestunut sisäisten mallien laajasta käytöstä pankkilaitoksissa; pyytää yhteistä valvontamekanismia ja EPV:tä jatkamaan sisäisten mallien asianmukaista käyttöä koskevaa työtään niiden uskottavuuden vahvistamiseksi ja tasavertaisten toimintaedellytysten aikaansaamiseksi kaikkien laitosten kesken;

18. panee merkille käynnissä olevat neuvottelut Euroopan finanssivalvojen järjestelmästä (EFV); katsoo, että sisämarkkinoilla tarvitaan asianmukaisia EU-tason valvontavaltuuksia; painottaa, että EFV:n ydintehtävänä on varmistaa tehokas valvontatoiminta;

19. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon rahoitusteknologiasta (FinTech); tunnustaa FinTechiin liittyvät suuret mahdollisuudet ja tarpeen edistää innovointia; toteaa kuitenkin, että tarvitaan selkeitä säännöksiä ja asianmukaista valvontaa, jolla suojataan kuluttajia ja varmistetaan rahoitusvakaus sekä tasapuoliset toimintaedellytykset rahoitusmarkkinoiden toimijoille; katsoo, että rahoitusteknologia-alan toimijoihin, joiden toiminta on samantyyppistä kuin muiden rahoitusjärjestelmän toimijoiden, olisi sovellettava samoja toimintasääntöjä; korostaa tarvetta parantaa jatkuvasti EU:n finanssialan kyberuhkien sietokykyä;

20. on edelleen huolissaan varjopankkitoiminnan laajuudesta EU:ssa; muistuttaa, että vuoden 2017 lopussa sen osuus oli arviolta noin 40 prosenttia EU:n rahoitusjärjestelmästä; kannustaa viranomaisia niin EU-tasolla kuin kansallisella ja globaalilla tasolla jatkamaan tällaisesta toiminnasta aiheutuvien riskien valpasta seurantaan ja puuttamaan niihin mahdollisimman pian, jotta varmistetaan reilu kilpailu, avoimuus ja rahoitusvakaus; kehottaa komissiota määrittämään kiireellisesti nykyisissä säännöksissä edelleen olevat puutteet;

21. palauttaa mieliin alkuvaiheen keskustelun EKP:n asemasta sekä rahapoliittisena että valvontaviranomaisena; katsoo, että kaiken kaikkiaan EKP on onnistunut pitämään nämä kaksi roolia erillään; katsoo kuitenkin, että asiasta on edelleen tarpeen keskustella, jotta vältetään eturistiriidan riski näiden kahden tehtävän välillä; korostaa sääntelyviranomaisena toimivan EPV:n ja valvontaviranomaisena toimivan YVM:n välisen yhteistyön merkitystä pankkiunionissa, mutta toteaa, että samalla on pidettävä kiinni niiden tehtävänjaosta;

Keskiviikko 16. tammikuuta 2019

22. toteaa, että niiden käytäntöjen yhdenmukaistaminen entisestään, joiden avulla arvioidaan, onko pankki kaatumassa tai todennäköisesti kaatumassa, sekä selvemmän eron tekeminen valvontavaltuuksien ja varhaisen puuttumisen valtuuksien välillä auttaisi tehostamaan toimivaltaisten viranomaisten ennen kriisinratkaisua toteuttamaa kriisinhallintaa;

Kriisinhallinta

23. panee tyytyväisenä merkille eurohuippukokouksessa 29. kesäkuuta 2018 aikaansaadun sopimuksen, että Euroopan vakausmekanismi toimii yhteisenä varautumisjärjestelyinä yhteiselle kriisinhallintarahastolle ja että Euroopan vakausmekanismia uudistetaan siten, että se tukee tehokkaasti vakautta sellaisten tiukkojen ehtojen perusteella, joilla varmistetaan vastuullisuus, vastuuvellollisuus ja pyrkimys välttää moraalikatoa sekä turvataan periaate, jonka mukaan veronmaksajat eivät joudu vastaamaan pankkitoiminnan riskeistä; palauttaa mieliin parlamentin kannan, että tämä mekanismi olisi sisällytettävä kokonaisuudessaan unionin toimielinkehykseen, ja korostaa asianmukaisen demokraattisen valvonnan tarvetta;

24. palauttaa mieliin, että tavanomainen maksukyvyttömyysmenettely on se menettely, jota sovelletaan, kun kriisinhallintatoimia ei pidetä yleisen edun mukaisena; on tietoinen siitä, että maksukyvyttömyyslainsäädännössä olevat erot kuvastavat vakiintuneita kansallisia menettelyjä; toteaa, että maksukyvyttömyyslainsäädännön kannalta voi olla hyvä, jos yhdenmukaistaminen koko unionissa etenee edelleen, jotta varmistetaan yhteiset säännöt ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille pankeille, sijoittajille ja velkojille;

25. muistuttaa kannastaan, että on selkeytettävä sääntöjä, jotka koskevat pääomapohjan vahvistamista ennalta varautuvasti; toteaa, että ennalta varautuva pääomapohjan vahvistaminen voi toimia kriisinhallinnan välineenä, mutta katsoo, että sen käyttö on ehdottomasti rajoitettava poikkeustapauksiin, joissa pankki noudattaa sääntömääräisen vähimmäispääoman yhdenmukaistettuja tasoja ja on siten maksukykyinen ja joissa valtiontukea koskevien unionin sääntöjen noudattaminen varmistetaan; muistuttaa, että unionin kriisinhallintajärjestelmän tavoitteena on varmistaa, että veronmaksajia suojellaan, epäonnistuneesta pankkijohtamisesta aiheutuvista kustannuksista vastaavat pankin osakkaat ja velkojat ja että koko rahoitusjärjestelmän vakaus säilyy; painottaa, että luottolaitosten kriisinhallintaa koskevia sääntöjä on sovellettava vielä paremmin;

26. kehottaa komissiota arvioimaan luottolaitosten elvytystä ja kriisinhallintaa valtiontukisääntöjen perusteella; kehottaa komissiota tarkastelemaan sääntelyä pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivin perusteella; kehottaa komissiota ehdottamaan valtiontukisääntöjen avointa soveltamista pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiivin osalta;

27. painottaa kriisinhallintaa kohteena olevien pankkien likviditeetin saannin tärkeyttä kriisinhallintamenettelyn aikana ja välittömästi sen jälkeen; seuraa mielenkiinnolla meneillään olevia keskusteluja mahdollisesta työkalusta likviditeetin tarjoamiseksi kriisinhallintaa;

28. kehottaa komissiota arvioimaan säännöllisesti, onko pankkiala hyötynyt implisiittisestä tuesta ja valtiontuesta kriisin alkamisen jälkeen tähän mennessä, myös epätavanomaisen maksuvalmiustuen kautta, ja julkaisemaan asiaa koskevan kertomuksen; painottaa, että valtiontuella voi olla vääristävä vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan; palauttaa mieliin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan soveltamista koskevat tarkat vaatimukset ja kehottaa jälleen komissiota tarkastelemaan vuosittain uudelleen, täyttyvätkö nämä vaatimukset edelleen;

29. panee tyytyväisenä merkille EKP:n toteuttaman pankkien kriisinhallintatoiminnan tehokkuudesta annetussa tilintarkastustuomioistuinten kertomuksessa tehdyn päätelmän, että EKP:n organisaatorakenne ja resursointi elvytysuunitelmien arviointia ja kriisipankkien valvontaa varten ovat tyydyttäviä, mutta toteaa, että tietojen jakamisessa ja koordinoinnin tehokkuudessa on vielä korjattavaa; muistuttaa, että kriisinhallintatoimienpiteiden sujuvan toteuttamisen kannalta viranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto on välttämätöntä;

30. panee tyytyväisenä merkille EKP:n ja yhteisen kriisinhallintaneuvoston välisen tarkistetun yhteisymmärryspöytäkirjan; korostaa, että yksinkertaistettu ja joissakin tapauksissa automatisoitu tietojenvaihto lisää tehokkuutta ja auttaa varmistamaan, että pankkien raportointirasite pidetään mahdollisimman pienenä;

Keskiviikko 16. tammikuuta 2019

Talletussuoja

31. panee merkille eurohuippukokouksessa 29. kesäkuuta 2018 aikaansaadun sopimuksen eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä (EDIS) sekä 11. lokakuuta 2017 annetun komission tiedonannon EDIS-järjestelmästä; korostaa, että EDIS-järjestelmän perustamisprosessia olisi jatkettava, jotta pankkiunioni saadaan saatettua valmiiksi; tiedostaa hyödyt, joita saadaan jakamalla riskejä ja vähentämällä niitä edelleen;

o

o o

32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Euroopan keskuspankille, yhteiselle kriisiratkaisuneuvostolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille.
